

SCOUTING Succesverhaal met uitpuilende ledenlijst

'We willen hier nooit meer weg'

MARCO GERLING
WOERDEN

Terwijl beheerder Ad Borsboom en voorzitter Hans Heida balancerend op een houten brug de hele historie van Scouting Woerden oplepen, beweegt een forse kikker zich voort door de zelf aangelegde scouting-jungle aan de Kromwijkerdijk.

Het mag inmiddels wel een succesverhaal worden genoemd. De plek waar het verhaal wordt verteld is bovendien zeer toepasbaar, want na een zwertfucht van jaren hebben de scouts aan de Kromwijkerdijk hier hun 'thuis' gevonden. „We willen hier nooit meer weg,” zegt voorzitter Heida.

Mede door dit thuis is de scouting nu populairder dan ooit. De lijst met leden is nog nooit zo lang geweest en stopt pas na een slorte van 350 namen. Dat maakt de Albert Schweitzergroep tot een van de grootste van Nederland. De animo is zelfs zo groot dat nog veel meer nieuwe groepen zijn te vormen dan de twee die een paar jaar geleden zijn opgericht. Op de waslijst staan namelijk ook nog eens zeker tachtig kinderen.

„Dit is geen voetbalclub waar kinderen echt iets moeten kunnen,” doet Ad Borsboom een poging het succes te verklaren. „Hier, bij de scouting, blijkt dat iedereen altijd wel ergens goed is. Kinderen kunnen hun eigen kwaliteiten ontdekken, in een klimaat van speelse discipline,” Heida vult aan. „Deen kan dit, de ander dat. Die talenten kunnen hier gedijen.”

Borsboom zet zich al vele jaren en thouslast in voor de scouting en mag best als een van de cultuurbewakers betiteld worden, vindt Heida. Borsboom is gepakt door het scoutingvirus, door hemzelf gelypeerd als een mix tussen creativiteit en discipline.

Nog een reden voor het succes: de scouting is goed in het steeds maar weer vinden van voldoende vrijwillig-

Als ze hier

verstoppertje

spelen zijn ze na

twee bochten

spoorloos

verdwenen.

gers, mensen die goed met de jongeren om weten te gaan en zich na een eigen periode als scout aannemen als leider. Om te leren hoe ze het beste een groep enthousiaste kinderen kunnen leiden, werken ze samen met cultuurbewakers, zoals bijvoorbeeld Borsboom maar ook mannen als oud-voorzitter Van Rooiseelaar.

Hij begon drie jaar geleden aan zijn functie, nadat hij een decennium lang lid van het bestuur van het Kalsbeek College was. Juist om- en Jaap Landman. Onderdeel van dat de scouts denken in mogelijkheden, kon op het terrein achter de uitstervende manier van denken. Dat moet toch kunnen, is een veel-gehoorde krete op het terrein, weet Heida.

„Als de kin-

men en planten. Heida: „Als de kin-

Tot nu toe

■ De historie van Scouting Woerden gaat terug tot 1948. Op het terrein van notaris Minikema aan 's Gravenloot huizen de eerste scouts.

■ Op deze locatie blijven onder meer de welpen tot 1952, om vervolgens diverse keren te verhuizen binnen Woerden.

■ Zo zijn ze bijvoorbeeld enige tijd gehuisvest in een oude omkleedruimte van voetbalclub VEF aan de Utrechtsestraatweg. Hier begint de in 1966 opgerichte Albert Schweitzergroep Woerden.

■ Hoevel de scoutinggroep in zijn huidige vorm alweer ruim veertig jaar bestaat, is van een vaste locatie door de jaren heen allerlei minst sprake.

■ De scouts zitten een tijd in een pand van Brak aan de Singel en aan de overkant in een oud pakhuis aan de Prins Hendrikade. In 1967 wordt verhuisd naar de zolder van de boerderij Hout-tuin-Sluiswijk, op de plek waar nu nog partycentrum Friends staat.

■ In 1975 volgt een verhuizing naar de Middelrand Hove, aan de Houttuinlaan op de plek van het politiebureau.

■ Uiteindelijk volgt een nieuw gebouw aan het Snellerpad (Minikemaan) in 1985.

■ De laatste verandering volgt in 1992. Dan wordt de Antonia-hoeve betrokken aan de Kromwijkerdijk.

Voorzitter Hans Heida met leden van de scouting in de eerste boot, Ad Borsboom in de tweede. Rechts twee scouts op de kade aan de Kromwijkerdijk.

FOTO RIANNE DEN BALVERT